

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 18. juni 1991

om erhvervelse og besiddelse af våben

(91/477/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter Traktatens artikel 8 A skal det indre marked oprettes
senest den 31. december 1992; det indre marked inde-
bærer et område uden indre grænser med fri
bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og
kapital i henhold til bestemmelserne i Traktaten;

Det Europæiske Råd satte sig på mødet i Fontainebleau
den 25. og 26. juni 1984 udtrykkeligt som mål at afskaffe
alle politi- og toldformaliteter ved Fællesskabets indre
grænser;

fuldstændig afskaffelse af kontrol og formaliteter ved
Fællesskabets indre grænser forudsætter, at visse
materielle betingelser er opfyldt; Kommissionen anførte i
sin Hvidbog, »Gennemførelse af det indre marked«, at
afskaffelsen af kontrol med sikkerhedsrisikoen ved trans-

porterede genstande og med personer bl.a. forudsætter en
indbyrdes tilnærmelse af våbenlovgivningerne;

afskaffelsen af kontrol ved passage af Fællesskabets indre
grænser med våbenbesiddelse kræver indførelse af effek-
tive regler, som gør det muligt inden for medlemsstaterne
at føre kontrol med erhvervelse og besiddelse samt med
overførsel til en anden medlemsstat af et skydevåben; derfor skal de systematiske kontroller ved Fællesskabets
indre grænser afskaffes;

sådanne regler vil skabe større gensidig tillid mellem
medlemsstaterne inden for overvågning af borgernes
sikkerhed i den udstrækning, bestemmelserne er forankret
i en delvis harmoniseret lovgivning; det bør derfor
bestemmes, at privatpersoners erhvervelse og besiddelse af
visse kategorier af skydevåben enten forbydes eller gøres
afhængig af tilladelse eller anmeldelse;

det er hensigtsmæssigt i princippet at forbyde medbrin-
gelse af våben ved passage af Fællesskabets indre grænser;
en undtagelse herfra kan kun godtages, såfremt der følges
en procedure, som giver medlemsstaterne mulighed for at
blive holdt underrettet i tilfælde af, at et skydevåben
indføres på deres område;

der skal dog vedtages lempeligere regler, for så vidt angår
jagt og konkurrenceskydning for ikke i unødvendig grad
at hindre den frie bevægelighed for personer;

direktivet berører ikke medlemsstaternes ret til at indføre
foranstaltninger, som tager sigte på at imødegå den ille-
gale våbenhandel —

⁽¹⁾ EFT nr. C 235 af 1. 9. 1987, s. 8, og

EFT nr. C 299 af 28. 11. 1989, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 231 af 17. 9. 1990, s. 69, og

EFT nr. C 158 af 17. 6. 1991, s. 89.

⁽³⁾ EFT nr. C 35 af 8. 2. 1988, s. 5.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL 1

Anvendelsesområde

Artikel 1

1. I dette direktiv forstås ved »våben« og »skydevåben« de i bilag I omhandlede genstande. Skydevåben klassificeres og defineres i afsnit II i bilag I.

2. I dette direktiv forstås ved »våbenhandler« enhver fysisk eller juridisk person, hvis erhvervmæssige aktivitet helt eller delvis består i fabrikation, handel, ombytning, udlejning, reparation eller ombygning af skydevåben.

3. I dette direktiv betragtes alle som bosiddende i det land, der angives med adressen på et bevis for bopæl, navnlig pas eller identitetskort, som forevises for myndighederne i en medlemsstat eller for en våbenhandler ved kontrol af besiddelsen eller ved erhvervelsen.

4. Det europæiske skydevåbenpas er et dokument, som myndighederne i medlemsstaterne efter ansøgning udsteder til en person, der lovligt besidder og bruger et skydevåben. Våbenpasset kan højst gælde fem år. Gyldighedsperioden kan forlænges. Hvis der på passet kun er opført skydevåben af kategori D, er længste gyldighedsperiode ti år. Det indeholder de oplysninger, der er fastsat i bilag II. Det europæiske våbenpas er et personligt dokument, hvori er opført det eller de skydevåben, som passets indehaver besidder og bruger. Brugeren af skydevåbenet skal altid bære våbenpasset på sig. Ændringer med hensyn til skydevåbenets kendetegn eller besiddelse samt tab eller tyveri af skydevåbenet skal angives i passet.

Artikel 2

1. Dette direktiv indskrænker ikke anvendelsen af nationale bestemmelser om bæretilladelse til våben eller om jagt og konkurrenceskydning.

2. Dette direktiv gælder ikke for følgende erhvervelse og besiddelse af våben og ammunition, når det sker i overensstemmelse med den nationale lovgivning: de væbnede styrker, politiet eller offentlige tjenester eller samlere og institutter med kulturelt eller historisk sigte på våbenområdet, der er anerkendt som sådanne af den medlemsstat, på hvis område de er etableret. Det gælder heller ikke for erhvervmæssig overførsel af krigsvåben og -ammunition.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan i deres nationale våbenlovgivning fastsætte bestemmelser, der er strengere end de i dette direktiv foreskrevne, med forbehold af de rettigheder, der

i medfør af artikel 12, stk. 2, indrømmes de i medlemsstaterne bosiddende personer.

KAPITEL 2

Harmonisering af lovgivningerne om skydevåben

Artikel 4

I det mindste for så vidt angår kategori A og B gør hver medlemsstat udøvelsen på sit område af erhvervet som våbenhandler betinget af en autorisation på grundlag af en kontrol af våbenhandlerens hæderlighed som privatperson og erhvervsdrivende. Når der er tale om en juridisk person, vedrører kontrollen den person, der leder virksomheden. De medlemsstater, der ikke gør udøvelsen af erhvervet som våbenhandler inden for kategori C og D betinget af en autorisation, kræver en anmeldelse.

Våbenhandlerne fører et register over til- og afgang af skydevåben i kategori A, B og C indeholdende de nødvendige oplysninger til identifikation af det pågældende våben, specielt type, mærke, model, kaliber og fabriktionsnummer samt navn og adresse på leverandør og erhverver. Medlemsstaterne kontrollerer regelmæssigt, om våbenhandlerne overholder denne forpligtelse. Våbenhandlerne skal opbevare dette register i fem år, selv efter at de er ophørt med deres virksomhed.

Artikel 5

Med forbehold af artikel 3 giver medlemsstaterne kun tilladelse til erhvervelse og besiddelse af skydevåben i kategori B til personer, der har en rimelig interesse heri, og som

- er fyldt 18 år, medmindre der gøres undtagelse for jagt og konkurrenceskydning
- ikke formodes at være til fare for sig selv, den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

Med forbehold af artikel 3 giver medlemsstaterne kun personer, der opfylder betingelserne i stk. 1, litra a), tilladelse til at besidde skydevåben i kategori C og D.

Medlemsstaterne kan inddrage tilladelsen til at besidde våben, hvis en af betingelserne i stk. 1, litra b), ikke længere er opfyldt.

En medlemsstat kan kun forbyde personer, der er bosiddende på dens område, at besidde et våben, der er erhvervet i en anden medlemsstat, hvis erhvervelse af samme våben er forbudt på dens eget område.

Artikel 6

Medlemsstaterne træffer alle relevante bestemmelser med henblik på at forbyde erhvervelse og besiddelse af skydevåben og ammunition i kategori A. De kompetente myndigheder kan i særlige tilfælde give tilladelse til ovennævnte skydevåben og ammunition, hvis dette ikke

strider mod hensynet til den offentlige sikkerhed og den offentlige orden.

Artikel 7

1. Et skydevåben i kategori B kan ikke erhverves på en medlemsstats område, uden at denne medlemsstat har givet erhververen tilladelse hertil.

En sådan tilladelse kan ikke gives til en person, der er bosiddende i en anden medlemsstat, uden forudgående samtykke fra denne stat.

2. Et skydevåben i kategori B kan ikke besiddes på en medlemsstats område, uden at denne medlemsstat har givet besidderen tilladelse hertil. Er besidderen bosiddende i en anden medlemsstat, skal den pågældende stat underrettes herom.

3. Tilladelsen til at erhverve og tilladelsen til at besidde et skydevåben i kategori B kan have form af en enkelt administrativ afgørelse.

Artikel 8

1. Et skydevåben i kategori C må ikke besiddes, uden at besidderen har afgivet en erklæring herom til myndighederne i den medlemsstat, hvor våbenet besiddes.

Medlemsstaterne bestemmer, at alle skydevåben i kategori C, som for øjeblikket besiddes på deres område, skal anmeldes senest et år efter ikrafttrædelsen af de nationale bestemmelser, der er truffet for at gennemføre dette direktiv.

2. Sælgere, våbenhandlere eller privatpersoner underretter myndighederne i den medlemsstat, hvor salget eller overdragelsen af et skydevåben i kategori C har fundet sted, om salget eller overdragelsen, idet de identificerer erhververen og skydevåbenet. Hvis erhververen er bosiddende i en anden medlemsstat, underrettes denne stat om erhvervelsen af erhververen selv og af den medlemsstat, hvor erhvervelsen finder sted.

3. Hvis en medlemsstat forbyder eller kræver tilladelse på sit område for erhvervelse og besiddelse af et skydevåben i kategori B, C eller D, underretter denne medlemsstat de øvrige medlemsstater, som udtrykkeligt foretager en påtegning herom, hvis de udsteder et europæisk våbenpas for et sådant skydevåben, jf. artikel 12, stk. 2.

Artikel 9

1. Overdragelse af et skydevåben i kategori A, B og C til en person, som ikke er bosiddende i den pågældende medlemsstat, tillades, såfremt de i artikel 6, 7 og 8 fastsatte forpligtelser er overholdt, og når der er tale om:

- en erhverver af et skydevåben, der har fået tilladelse til selv at overføre det til sit bopælsland, jf. artikel 11

— en erhverver, som fremlægger en skriftlig erklæring med begrundelse for sin hensigt med at besidde skydevåbenet i den medlemsstat, hvor det er erhvervet, forudsat at han opfylder de i loven fastsatte betingelser for at besidde det.

2. Medlemsstaterne kan give tilladelse til midlertidig overdragelse af skydevåben ifølge nærmere bestemmelser, som de selv fastlægger.

Artikel 10

Reglerne for erhvervelse og besiddelse af ammunition er de samme som dem, der gælder for de våben, som ammunitionen er beregnet til.

KAPITEL 3

Formaliteter ved forsendelse af våben inden for Fællesskabet

Artikel 11

1. Med forbehold af artikel 12 kan skydevåben kun overføres fra én medlemsstat til en anden, når den i de følgende stykker fastsatte procedure overholdes. Disse bestemmelser gælder ligeledes for overførsel af skydevåben i forbindelse med postordresalg.

2. For så vidt angår overførsel af skydevåben til en anden medlemsstat, giver den pågældende person før forsendelse den medlemsstat, hvor de pågældende våben befinder sig, meddelelse om:

- sælgers eller overdragere samt købers eller aftagers eller, i påkommende tilfælde, ejers navn og adresse
- det bestemmelsessted, hvortil våbnene forsendes eller transporteres
- antal våben i den pågældende forsendelse eller transport
- de nødvendige oplysninger til identifikation af våbnet og i øvrigt angivelse af, at håndskydevåbnet har været underkastet en kontrol i henhold til konventionen af 1. juli 1969 om gensidig anerkendelse af kontrolstemping af håndskydevåben
- overførselsmidlet
- afgangsdato og forventet ankomstdato.

Oplysningerne i de to sidste led skal meddeles, når der er tale om overførsel mellem våbenhandlere.

Medlemsstaten undersøger, under hvilke betingelser overførslen skal finde sted, navnlig af hensyn til sikkerheden.

Såfremt medlemsstaten giver tilladelse til denne overførsel, udsteder den en tilladelse indeholdende samtlige de i første afsnit nævnte angivelser. Denne tilladelse skal ledsage skydevåbnene indtil bestemmelsesstedet: den skal på forlangende forevises for medlemsstaternes myndigheder.

3. For så vidt angår overførsel af skydevåben, bortset fra krigsvåben, der er undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, kan hver medlemsstat give våbenhandlere ret til at overføre skydevåben fra dens område til en våbenhandler, der er etableret i en anden medlemsstat uden forudgående tilladelse, jf. stk. 2. I dette øjemed udsteder den en autorisation, der gælder højst tre år, og som til enhver tid kan inddrages eller annulleres efter begrundet afgørelse. Et dokument, der henviser til denne autorisation, skal ledsage skydevåbnene indtil bestemmelsesstedet; dette dokument skal på forlangende forevises for medlemsstaternes myndigheder.

Senest ved overførslen meddeler våbenhandlerne myndighederne i den medlemsstat, fra hvilken overførslen skal finde sted, alle de oplysninger, som er nævnt i stk. 2, første afsnit.

4. Hver medlemsstat sender de øvrige medlemsstater en fortegnelse over de skydevåben, som uden denne medlemsstats forudgående samtykke kan overføres til dens område.

Fortegnelserne over skydevåben meddeles de våbenhandlere, som har opnået autorisation til at overføre skydevåben uden forudgående tilladelse i forbindelse med den procedure, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 12

1. Medmindre proceduren i artikel 11 følges, vil besiddelse af skydevåben under en rejse gennem to eller flere medlemsstater kun være tilladt, hvis den pågældende har opnået tilladelse fra alle de pågældende medlemsstater.

Medlemsstaterne kan give denne tilladelse for en eller flere rejser og for en periode på højst ét år, som kan forlænges. Tilladelserne vil blive anført på det europæiske våbenpas, som den rejsende på forlangende skal forevise for medlemsstaternes myndigheder.

2. Uanset stk. 1 kan jægere og konkurrenceskytter uden forudgående tilladelse besidde et eller flere skydevåben af kategori C og D for jægerens vedkommende og kategori B, C og D for konkurrenceskytternes vedkommende, under en rejse gennem to eller flere medlemsstater med henblik på at udøve deres aktiviteter, når de er i besiddelse af et europæisk skydevåbenpas, hvorpå dette eller disse våben er angivet, og de kan dokumentere grunden til rejsen, blandt andet ved forelæggelse af en indbydelse.

Denne undtagelse gælder dog ikke ved rejser til en medlemsstat, som i henhold til artikel 8, stk. 3, forbyder erhvervelse og besiddelse af det pågældende våben eller kræver tilladelse hertil; i dette tilfælde anføres der en udtrykkelig påtegning på det europæiske skydevåbenpas.

I forbindelse med den i artikel 17 nævnte rapport gennemgår Kommissionen i samråd med medlemsstaterne også følgerne af at anvende andet afsnit, navnlig med hensyn til indvirkningen på offentlig orden og offentlig sikkerhed.

3. Ved aftaler om gensidig anerkendelse af nationale dokumenter kan to eller flere medlemsstater indføre en mere smidig ordning for forsendelse af skydevåben på deres område end den ordning, der er fastsat i denne artikel.

Artikel 13

1. Hver medlemsstat fremsender alle de relevante oplysninger, den råder over vedrørende de endelige overførsler af skydevåben, til den medlemsstat, til hvis område overførslen foretages.

2. De oplysninger, som medlemsstaterne modtager i henhold til de i artikel 11 fastsatte procedurer om overførsler af skydevåben og i artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, om ikke-bosiddende personers erhvervelse og besiddelse af skydevåben, meddeles, senest ved overførslen, til bestemmelsesmedlemsstaten og i givet fald senest ved overførselens påbegyndelse til transitmedlemsstaten.

3. Medlemsstaterne opretter senest den 1. januar 1993 net til udveksling af oplysninger med henblik på anvendelsen af denne artikel. De giver de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om, hvilke nationale myndigheder der skal fremsende og modtage oplysningerne samt gennemføre de i artikel 11, stk. 4, omhandlede formaliteter.

Artikel 14

Medlemsstaterne vedtager de nødvendige bestemmelser for at forbyde indbringelse på deres område:

- af et skydevåben bortset fra de i artikel 11 og 12 nævnte tilfælde, og med forbehold af at de i samme artikler fastsatte bestemmelser overholdes
- af et andet våben end skydevåben, medmindre denne medlemsstats nationale bestemmelser overholdes.

KAPITEL 4

Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

1. Medlemsstaterne skærper kontrollen med våbenbesiddelse ved Fællesskabets ydre grænser. De sørger navnlig for, at rejsende fra tredjelande, som agter at rejse til en anden medlemsstat, overholder artikel 12.

2. Dette direktiv forbyder ikke kontrol, der gennemføres af medlemsstaterne eller transportøren ved ombordstigningen i et transportmiddel.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de nærmere regler, der følges ved gennemførelsen af den i stk. 1 og 2 nævnte kontrol. Kommissionen samler disse informationer og stiller dem til rådighed for samtlige medlemsstater.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale bestemmelser, herunder ændringer med hensyn til erhvervelse og besiddelse af våben, hvis den nationale lovgivning er strengere end minimumskravene. Kommissionen sender disse oplysninger til medlemslandene.

Artikel 16

Hver medlemsstat fastsætter sanktioner for overtrædelse af de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv. Disse sanktioner bør være tilstrækkelig strenge til at tilskynde til overholdelse af disse bestemmelser.

Artikel 17

Kommissionen aflægger inden fem år fra datoen for gennemførelsen af dette direktiv i national lovgivning rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om situationen som følge af direktivets anvendelse, eventuelt ledsaget af forslag.

Artikel 18

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette

direktiv i tilstrækkelig god tid til, at foranstaltningerne i dette direktiv finder anvendelse senest den 1. januar 1993. De underretter straks Kommissionen og medlemsstaterne om de truffne foranstaltninger.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 18. juni 1991.

På Rådets vegne

G. WOHLFART

Formand

BILAG I

I. I dette direktiv forstås ved »våben« :

- »skydevåben«, som defineret i afsnit II
- »ikke-skydevåben«, som defineret i de nationale lovgivninger.

II. I dette direktiv forstås ved »skydevåben« :

- A. Enhver genstand, som falder ind under en af følgende kategorier med undtagelse af genstande, som svarer til definitionen, men som er undtaget af de grunde, der nævnes i afsnit III :

Kategori A — Forbudte skydevåben

1. Militære kampvåben og granatkastere med eksplosionseffekt.
2. Fuldautomatiske skydevåben.
3. Skydevåben, der er camoufleret som en anden genstand.
4. Panserbrydende ammunition, brisant- eller brandammunition samt projektiler til disse typer ammunition.
5. Ammunition til pistoler og revolvere med ekspanderende projektiler samt disse projektiler, med undtagelse af jagtvåben og konkurrenceskydevåben for personer med særlig tilladelse til at bruge disse våben.

Kategori B — Skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse

1. Korte skydevåben, halvautomatiske eller med repetermekanisme.
2. Korte enkeltladerskydevåben med centralantændelse ved fænghætte.
3. Korte enkeltladerskydevåben med randantændelse ved fænghætte med en samlet længde på under 28 cm.
4. Lange halvautomatiske skydevåben, hvis magasin og kammer kan indeholde over tre patroner.
5. Lange halvautomatiske skydevåben, hvis magasin og kammer kan indeholde over tre patroner, uden indbygget ladeskinne, eller våben for hvilke der ikke er sikkerhed for, at de ikke ved hjælp af almindeligt værktøj kan ændres til våben, hvis magasin og kammer kan indeholde over tre patroner.
6. Lange skydevåben med repetermekanisme og halvautomatiske skydevåben med glat løb, hvis løb højest måler 60 cm.
7. Halvautomatiske civile skydevåben, som ligner automatiske skydevåben.

Kategori C — Skydevåben, der skal anmeldes

1. Lange skydevåben med repetermekanisme, der ikke er omfattet af kategori B, punkt 6.
2. Lange enkeltladerskydevåben med riflet løb.
3. Halvautomatiske lange skydevåben, der ikke er omfattet af kategori B, punkt 4 til 7.
4. Korte enkeltladerskydevåben med randantændelse ved perkussion, og med en samlet længde på mindst 28 cm.

Kategori D — Andre skydevåben

Lange glatløbende enkeltladerskydevåben

B. Væsentlige dele af disse skydevåben.

Låsemekanismen, kammeret, cylinderen og løbet på skydevåben hører som særskilte genstande ind under den tekniske kategori, i hvilken der skydevåben, som de er eller skal være en del af, er klassificeret.

III. Definitionen af skydevåben i dette bilag omfatter ikke genstande, der normalt ville svare til definitionen, men som :

- a) er gjort definitivt uegnet til brug ved anvendelse af tekniske metoder, som et officielt organ har garanteret eller anerkendt
- b) er bygget med henblik på alarmanlæg, signalering, redningsaktioner, slagtning, harpunfiskeri, eller som er beregnet til industrielle eller tekniske formål, under forudsætning af, at de kun kan anvendes til dette præcise formål
- c) antikke våben eller kopier heraf, for så vidt disse ikke indgår i de ovenstående kategorier og er underlagt national lovgivning.

Indtil en koordination er gennemført på fællesskabsniveau, kan medlemsstaterne anvende den nationale lovgivning for de våben, der er omfattet af afsnit III.

IV. I dette bilag forstås ved :

- a) »korte skydevåben« et skydevåben, hvis løb måler højst 30 centimeter, eller hvis samlede længde er højst 60 centimeter
- b) »lange skydevåben« ethvert andet skydevåben end korte skydevåben
- c) »automatisk våben« et skydevåben, som efter affyring af et skud automatisk atter bliver skudklart, og hvor der for samme løb ved blot at aktivere aftrækkeren en gang kan affyres flere skud
- d) »halvautomatisk våben« et skydevåben, der efter affyring af et skud automatisk atter bliver skudklart, og hvor der for samme løb ved blot at aktivere aftrækkeren én gang kun kan affyres et skud ad gangen
- e) »repetervåben« et skydevåben, hvor der efter affyring af et skud lades ny ammunition via en håndbetjent mekanisme i løbet
- f) »enkeltladervåben« et skydevåben uden magasin, der før hvert skud skal lades med hånden ved at placere ammunition i patronlageret eller et ladekammer
- g) »panserbrydende ammunition« : ammunition til militært brug med indkapslet projektil med hård kerne, der slår igennem
- h) »brisantammunition« : ammunition til militært brug med projektil indeholdende en ladning, der eksploderer ved anslaget
- i) »brændammunition« : ammunition til militært brug med projektil indeholdende en kemisk blanding, der antændes ved kontakt med luft eller ved anslaget.

BILAG II

DET EUROPÆISKE VÅBENPAS

Passet skal indeholde følgende rubrikker:

- a) identifikation af besidderen
- b) identifikation af skydevåbnet/skydevåbnene med angivelse af kategorien i henhold til dette direktiv
- c) passets gyldighedsperiode
- d) en rubrik, der forbeholdes oplysninger fra den medlemsstat, der har udstedt passet (tilladelsesnes art og referencer osv.)
- e) en rubrik, der forbeholdes oplysninger fra de øvrige medlemsstater (indrejsetilladelse osv.)
- f) påtegninger:

•Dette pas giver kun ret til at foretage rejser til en anden medlemsstat med et eller flere skydevåben i kategori B, C eller D, når denne medlemsstat har givet forudgående tilladelse hertil. Denne eller disse tilladelser kan angives på dette pas.

Ovennævnte forudgående tilladelse er i princippet ikke nødvendig for at foretage en rejse med et skydevåben i kategori C og D med henblik på jagt eller med et skydevåben i kategori B, C eller D med henblik på konkurrenceskydning på betingelse af besiddelse af våbenpasset og af at kunne godtgøre rejsens formål.

Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, har underrettet de øvrige medlemsstater om, at besiddelse af visse skydevåben i kategori B, C eller D er forbudt på dens område eller underkastet krav om tilladelse, tilføjes følgende påtegning:

•Indrejse i ... [navnet på den eller de pågældende medlemsstater] med dette våben ... [identifikation af våbnet] er forbudt.

•Indrejse i ... [navnet på den eller de pågældende medlemsstater] med dette våben ... [identifikation af våbnet] er betinget af godkendelse.